

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/207/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823220778
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3823220778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti:
A. B., nar. XX.XX.XXXX, a C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, deti rodičov:
matka A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. E., A. G. XXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom Bánovce nad Bebravou, J. Jesenského 69, IČO: 36 789 925, a otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. E., A. G. XXX/XX, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 29P/40/2023 zo dňa 13.06.2024, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 29P/40/2023 zo dňa 13.06.2024 Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol nasledovne:

I. Zmenil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 23.08.2021 č. k. 6P/40/2021-79 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. zo sumy 150 € mesačne na sumu 210 € mesačne a na maloletú C. zo sumy 100 € mesačne na sumu 140 € mesačne, s účinnosťou od 16.10.2023, pričom výživné je povinný platiť k rukám matky vždy do 20. dňa mesiaca vopred; rozhodol aj o splátkach ročného zvýšeného výživného. Ďalej upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že rozsah stretávania s maloletou A. upravil počas víkendov každý štvrtý týždeň v roku (počnúc 3. týždňom) a s maloletou C. počas víkendov v nepárnom kalendárnom týždni a vo štvrtok poobede v párnom týždni. Návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Vo zvyšných častiach ponechal pôvodné rozhodnutie nezmenené a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že v tomto konaní nebolo možné preskúmať pôvodné rozhodnutie o vyživovacej povinnosti, ale len posúdiť, či došlo k podstatnej zmene pomerov od ostatného rozhodnutia a podľa druhu a intenzity tejto zmeny vyživovaciu povinnosť zvýšiť, znížiť alebo zrušiť. Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že k takejto zmene pomerov došlo. V čase ostatného rozhodovania maloletá A. navštevovala 4. ročník základnej školy, maloletá Tea materskú školu, pričom ich náklady boli podstatne nižšie. V súčasnosti A. navštevuje 6. ročník základnej školy, zhoršil sa jej psychický stav, vyžaduje odbornú pomoc a má zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť. Maloletá C. H. navštevoval základnú školu, pribudli jej výdavky na školský klub detí a krúžok karate. U matky došlo k zlepšeniu

príjmových pomerov, keď popri invalidnom dôchodku začala pracovať a vykonávať osobnú asistenciu, čím sa jej príjem zvýšil z pôvodných približne 294 € mesačne na najmenej 761 € mesačne, podľa daňového priznania až na 1 179 € mesačne. U otca došlo k zvýšeniu priemerného čistého príjmu zo sumy 1 237 € na 1 319 € mesačne, splatil pôžičky, prestal fajčiť a získal príspevok od priateľky vo výške 100 € mesačne, čím sa jeho výdavky znížili. Súd prvej inštancie preto považoval za primerané zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca zo súhrnnej sumy 250 € mesačne na súhrnnú sumu 350 € mesačne, čo predstavuje približne jednu štvrtinu jeho čistého príjmu. Túto sumu rozdelil medzi maloleté deti v pomere 60 : 40 v prospech staršej Juliány vzhľadom na jej vyššie odôvodnené potreby. Za primerané považoval aj určenie splátok zročného zvýšeného výživného tak, aby nedošlo k vážnej ujme na právach maloletých detí.

Pri úprave styku vychádzal zo zásady najlepšieho záujmu maloletých, pričom prihliadol na psychický stav Juliány, jej odmietanie častého stretávania s otcom a rizikové faktory v jeho domácnosti.

Návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol, keďže takáto forma starostlivosti nekorešponduje s vôľou maloletých, ich psychickým stavom ani schopnosťou rodičov viesť efektívnu komunikáciu a jednotný výchovný prístup.

Prvostupňový súd sa osobitne vyjadril k niektorým tvrdeniam účastníkov. Zdôraznil, že skutočnosť, že otec prispieva na mimoriadne výdavky nad rámec výživného, nebráni zvýšeniu jeho vyživovacej povinnosti, keďže rozhodujúca je podstatná zmena pomerov na strane maloletých aj rodičov. Uviedol, že maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov, ktorá sa zlepšila nielen u otca, ale aj u matky. Vyvrátil tvrdenie otca, podľa ktorého matka úmyselne znižuje svoj príjem, keďže vykonané dokazovanie preukázalo opak – jej pomery sa podstatne zlepšili.

Rovnako vyvrátil tvrdenie matky, podľa ktorého otec neprejavuje záujem o príspevky nad rámec výživného, keďže bolo preukázané, že otec hradil niektoré výdavky na maloleté mimo bežného výživného. Prvostupňový súd konštatoval, že náklady na deti sa s nástupom do školy prirodzene zvyšujú, čo je všeobecne známa skutočnosť, a zdôraznil, že rodičia sú povinní zabezpečiť deťom primerané podmienky zodpovedajúce ich veku a potrebám. Za účelové označil tvrdenie otca, podľa ktorého sú deti ovplyvnené matkou, keďže názory maloletých považoval za primerané ich veku a rozumovým schopnostiam. Zároveň upozornil otca na potrebu rešpektovať zdravotné obmedzenia maloletej A. a dohliadať na rozsah času, ktorý maloletá C. trávi pri mobilnom telefóne.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec, ktorý namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je prevažne opisom spisového materiálu a prejavov účastníkov, pričom absentuje riadne vyhodnotenie jeho návrhu a vykonaného dokazovania. Podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie uchýlil k arbitrárnym záverom, ktoré nevyplývajú z dôkazov, a prevzal pohľad matky na vec.

Otec uviedol, že svoj názor deťom nevnucoval, reagoval len na ich správanie pri odovzdávaní matke, pričom ich postoj podľa neho súvisí s traumatizujúcimi zážitkami, ktoré mu opísali. Namietal, že súd prvej inštancie upustil od zisťovania názoru maloletých detí priamo, hoci tak mohol preveriť ich prípadné ovplyvňovanie. Poukázal na to, že podľa správ kolízneho opatrovníka poskytoval maximálnu súčinnosť, napriek tomu deti odmietali stretnutia s matkou a uvádzali konkrétne dôvody. Zdôraznil, že vyhladal odbornú pomoc u psychologičky, ktorá diagnostikovala narušený vzťah detí k matke a neurotické prežívanie striedavej starostlivosti, pričom nezistila manipuláciu z jeho strany. Namietal, že súd prvej inštancie tieto závery ignoroval a ponechal deti v režime, ktorý podľa neho zhoršuje ich stav.

Otec nesúhlasil ani s niektorými zisteniami kolízneho opatrovníka a tvrdil, že súd prvej inštancie nezdôvodnil, prečo neprihliadol na odporúčania odborného aparátu. Uviedol, že po vyhlásení rozsudku došlo k zásadnej zmene pomerov – rozišiel sa s priateľkou, ktorá opustila domácnosť spolu so synom a mačkami, čím podľa neho odpadli dôvody, pre ktoré súd zamietol jeho návrh na striedavú osobnú starostlivosť a obmedzil styk s deťmi. Tvrdil, že spĺňa všetky predpoklady na zabezpečenie striedavej starostlivosti, má vhodné bývanie, stabilné zamestnanie a dobrý zdravotný stav. Namietal aj výšku určeného výživného, ktorú považuje za neprimeranú vzhľadom na svoje výdavky.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že maloleté deti zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bez určenia výživného, prípadne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasila s tvrdeniami otca. Uviedla, že priateľka otca a jej syn neboli hlavnými dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý prioritne rešpektoval záujem a vôľu maloletých detí. Mala za to, že tvrdenie otca, podľa ktorého nastala zásadná zmena pomerov, nie je opodstatnené, keďže vykonané dokazovanie preukázalo odmietanie striedavej osobnej starostlivosti zo strany maloletých detí, ktoré chcú zostať v jej starostlivosti. Poukázala na to, že maloletá A. bola v domácnosti otca vystavená konfliktom zo strany jeho priateľky a jej syna, pričom otec tieto skutočnosti bagatelizoval a spochybňoval tvrdenia vlastnej dcéry, čo negatívne ovplyvnilo jej pocit bezpečia a dôveru k nemu. Uviedla aj zdravotné problémy maloletej súvisiace s alergiou na mačky, ktoré otec neriešil, ako aj jeho nevhodné správanie voči lekárovi.

Poprela tvrdenie otca, podľa ktorého maloletá chce striedavú starostlivosť; táto chce zostať u nej. Návrh na znalecké dokazovanie považovala za nadbytočný, keďže doposiaľ vykonané dôkazy dostatočne preukázali, že nenastala zmena pomerov odôvodňujúca zmenu pôvodného rozhodnutia. Matka spochybnila aj tvrdenia otca o jeho schopnosti zabezpečiť starostlivosť v rovnakom rozsahu ako ona, poukázala na jeho problémy s hospodárením a potrebu požičiavať si peniaze. Uviedla, že otec naďalej fajčí, a to aj pred maloletými. Zdôraznila, že otec nevytvára deťom primeraný režim, umožňuje im neobmedzené používanie mobilu, nezabezpečuje dohľad nad ich činnosťami a zanedbáva ich školské povinnosti.

Podľa matky nie je dôvod znižovať výživné len preto, že otec už nebýva s priateľkou, keďže výdavky na maloleté deti stále rastú. Sama poukázala na svoje zdravotné obmedzenia a snahu zabezpečiť príjem, zatiaľ čo otec má lepšie možnosti.

Matka zastávala názor, že v súčasnej situácii nie je dôležité meniť úpravu starostlivosti, ale pracovať s rodičmi a deťmi na zlepšení vzťahov. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

5. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu matky nesúhlasil s jej tvrdeniami a považoval ich za nepravdivé. Zdôraznil, že dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na striedavú osobnú starostlivosť, už pominuli. Ukončil totiž spolužitie s priateľkou a v domácnosti už nie sú ani mačky, ktoré podľa matky spôsobovali zdravotné problémy. Tvrdil, že matka účelovo prezentuje situáciu tak, aby ho vykreslila v negatívnom svetle, pričom podľa neho neexistujú dôkazy o tom, že by bol agresívny voči lekárovi alebo zanedbával zdravotný stav dcéry. Uviedol, že alergia bola potvrdená až po dodatočných testoch a komunikácia s lekárom bola slušná.

Otec namietal tvrdenia matky o jeho údajnom ovplyvňovaní detí a zdôraznil, že maloletá A. mu opakovane vyjadrila želanie byť v striedavej starostlivosti. Podľa neho sú názory detí skreslené/ovplyvnené tým, že vypovedali v prítomnosti matky. Tvrdil, že súd prvej inštancie nepripustil znalecké dokazovanie, ktoré by podľa neho odhalilo manipuláciu zo strany matky. Poukázal na to, že s dcérami má dobrý vzťah, venuje sa im, učí sa s nimi, kontroluje školské povinnosti a doma udržiava režim, pričom obmedzuje používanie mobilu ako odmenu za splnenie povinností.

Otec odmietol tvrdenia matky o jeho neschopnosti hospodáriť s financiami a uviedol, že počas spolužitia zabezpečoval chod domácnosti, financoval bývanie, rekonštrukciu domu a ďalšie investície. Tvrdil, že matka nepracovala a nebola schopná prispieť na domácnosť, zatiaľ čo on financoval všetky potreby detí. Priznal, že fajčí, ale označil to za osobnú záležitosť, ktorá neovplyvňuje jeho schopnosť starať sa o deti. Zdôraznil, že matka zatajila skutočnú výšku svojho príjmu, ktorý je podľa neho vyšší, než uvádzala, a preto považuje určené výživné za neprimerané.

Otec uviedol, že matka mu bráni v rozšírení styku s deťmi, nereaguje na jeho žiadosti a obmedzuje kontakt, hoci tvrdí opak. Poukázal na to, že deti u matky nemajú dostatočný program, zatiaľ čo on sa snaží zabezpečiť im aktivity a zážitky. Namietal tvrdenia o neporiadku v jeho domácnosti a uviedol, že ide o rozostavanú časť domu, pričom obývané priestory sú udržiavané. Zdôraznil, že jeho schopnosti a podmienky umožňujú realizáciu striedavej starostlivosti, ktorú považuje za najlepšie riešenie v záujme maloletých.

V závere navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie, prípadne aby rozhodol o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bez určenia výživného.

6. Matka v odvolacej duplike zdôraznila, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku podrobne a presvedčivo vyhodnotil všetky preukázané skutočnosti a skutkový stav bol zistený v rozsahu potrebnom na spoľahlivý záver.

Podľa matky tvrdenia otca nie sú podložené dôkazmi a sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Zotrvala na tvrdeniach o nevhodnom správaní syna otcovej priateľky voči maloletej A., vrátane otcom

bagatelizovaných incidentov, ktoré negatívne ovplyvnili jej psychický stav. Poukázala na nevhodnú komunikáciu otca smerom k maloletej, ktorá u dieťaťa vyvolala silnú emočnú reakciu. Zdôraznila, že psychické problémy maloletej sa zhoršili až k seba poškodzovaniu počas pobytov u otca a predložila odbornú správu potvrdzujúcu jej úzkosť a odmietavý postoj k otcovi. Matka odmietla tvrdenia otca o manipulácii detí a uviedla, že maloleté vypovedali vždy bez prítomnosti rodičov v súlade s metodikami na ochranu participačných práv detí. Spochybnila tvrdenie, podľa ktorého maloletá Juliána bola nadšená zo striedavej starostlivosti, keďže pred orgánmi štátu a odborníkmi prezentovala opačný názor. Zdôraznila, že súd prvej inštancie konštatoval výslovné odmietanie striedavej starostlivosti aj súčasného rozsahu stretávania zo strany maloletej. Tiež uviedla, že nikdy nebránila styku otca s deťmi, avšak poukázala na situácie, keď otec stretnutie odmietol z formálnych dôvodov, čo malo negatívny dopad na maloleté.

K námietkam ohľadne financií matka uviedla, že počas spoločného života otec sľuboval zabezpečenie rodiny, aby ona nemusela chodiť do práce. Napriek tomu nevedel racionálne hospodáriť, býval zadlžený a minul aj peniaze darované deťom. Poukázala na to, že ona na rozdiel od otca predložila súdu prvej inštancie všetky podklady o príjme. Podľa nej prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní rozhodol o zvýšení výživného v súlade so zákonom. Odmietla tvrdenia o zárobkovej činnosti s tým, že hranie na gitare je jej koníček, nie zdroj príjmu.

Zdôraznila, že tvrdenia otca o jej údajnom zatajovaní príjmu, o nevenovaní sa deťom či o ich režime sú nepravdivé a vyvrátené dôkazmi v spise. Podľa matky otec vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a nepredložil ani dôkazy, ktoré by spochybňovali rozhodnutie súdu prvej inštancie. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov, ktoré nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, správne právne posúdil vec a svoje závery presne, zrozumiteľne a preskúmateľne odôvodnil. Otec v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k inému záveru, resp. s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že pri zmene osobnej starostlivosti, ako aj všeobecne pri zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, je základným predpokladom pre rozhodnutie preukázanie podstatnej zmeny pomerov od posledného rozhodnutia. V prejednávanej veci takáto zmena, ktorá by odôvodňovala nariadenie striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti, preukázaná nebola. Odchod otcovej priateľky z domácnosti, hoci ide o uvedenie novoty, ktoré je prípustné v odvolacom konaní, avšak nejde o podstatnú zmenu pomerov oproti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým bol návrh na striedavú osobnú starostlivosť zamietnutý. Zmena v osobných vzťahoch otca nemá taký význam, aby odôvodňovala zásah do stabilného prostredia maloletých detí.

10. Ani otcom uvádzané zlepšenie bytových podmienok nepostačuje na zmenu rozhodnutia, ak absentuje schopnosť rodičov viesť efektívnu komunikáciu a jednotný výchovný prístup, čo je základnou podmienkou striedavej starostlivosti. Odvolací súd podčiarkuje, že podstatným kritériom je stabilita prostredia, vzájomný vzťah medzi rodičom a maloletými deťmi, ako aj jeho schopnosť zabezpečiť ich harmonický vývoj a podporovať vzťah k druhému rodičovi.

11. V konaní taktiež nebolo preukázané, že by matka zanedbávala starostlivosť, ohrozovala zdravie alebo vývoj detí, ani iné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti. Nenastala ani zmena názoru maloletých, ktorá by odôvodňovala zmenu doterajšej úpravy. Odvolací súd sa oboznámil s ich názorom a pri jeho posudzovaní prihliadol na vek, mentálnu zrelosť a potrebu stability u maloletých; aj pri rešpektovaní ich žiadosti o utajenie obsahu výpovede možno konštatovať, že deti neprejavili vôľu byť zverené do striedavej starostlivosti. V tomto kontexte považuje odvolací súd návrh otca na znalecké dokazovanie za nadbytočný, keďže už vykonané dôkazy poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie. Odvolací súd preto uzatvára, že neboli splnené zákonné predpoklady na zmenu doterajšej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ponechanie detí v osobnej starostlivosti matky je v ich najlepšom záujme, a preto bolo správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti ako nedôvodný.

12. Odvolací súd považuje za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o zvýšení výživného. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie prihliadol na všetky relevantné okolnosti – potreby maloletých detí, ktoré sa s pribúdajúcim vekom zvyšujú (školské pomôcky, záujmové aktivity), ako aj príjmové pomery rodičov. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že matka má obmedzené možnosti zárobku vzhľadom na svoj zdravotný stav, zatiaľ čo otec je zdravý a jeho príjmové možnosti sú vyššie, než prezentuje. Odvolací súd podotýka, že výživné bolo určené v súlade so zásadou, podľa ktorej dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Zodpovedá aj odporúčaniam vyplývajúcim z Metodiky Ministerstva spravodlivosti SR pre určovanie výživného, podľa ktorej pri čistom príjme 1 316 € (aký dosiahol otec v priemere za obdobie december 2023 – jún 2024) a dvoch deťoch vo veku približne 12 – 13 a 8 – 9 rokov odporúčaná suma predstavuje cca 210 € pre staršie dieťa a 185 € pre mladšie dieťa, spolu 395 €. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého výživné určené súdom prvej inštancie, a to vo výške 210 € na staršie dieťa a 140 € na mladšie dieťa (spolu 350 €), je primerané a zohľadňuje konkrétne prejednávanej veci.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, nezistiac dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať niektorému účastníkovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).